

РЕШЕНИЕ

№ 2608

гр. София, 21.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 12.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5447** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. ДОПК вр чл.107 ал. 4 ДОПК.

Жалбоподателят чрез адв. В. Д. оспорва Акт за установяване на задължение №ДСЦ18-ГР94-3066/12/17.01.19г. по чл. 107,ал.3ДОПК,издаден от Старши инспектор в отдел „ОП-С./Т.“ на дирекция „Общински приходи“, потвърден с решение №СФД19-РД28-97/08.04.2019г. на Директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с който са установени задължения в размер на ТБО за 2013г. в общ размер на 272,05лв. ведно с лихви в размер на 149,81лв., за което твърди, че е погасено по давност.

Ответника: Директор на Дирекция „Общински приходи“ СО, чрез юрк Й. счита, че жалбата е неоснователна.

СГП не изпраща представител.

Жалбата е подадена в 14 дневен преклузивен срок по чл.156 ,ал.1 от ДОПК от надлежна страна, в съответствие с изискванията за форма и реквизити, и след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство, поради което е допустима, разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна съдът установи следното: С решение №СФД19-РД28-97/08.04.2019г. е потвърден Акт за установяване на задължение

№ДСЦ18-ГР94-3066/12/17.01.19г.по чл. 107,ал.3ДОПК. Съдът констатира, че Ответникът-Директор на Дирекция „Общински приходи“ СО, чрез когото е депозирана жалбата в съда, не е изпратил административната преписка в цялост като самия Акт липсва, изпратено е Решението, което е бланкетно и същото не съдържа реално мотиви, а общи формулировки, в които няма конкретика. Жалбоподателят твърди, че ползва жилищния имот, цитиран в акта. Той сочи, че по негова жалба с вх. №ДСЦ18-ГР94-3066/2/15.11.18г. и с Решение №СФД18-РД28-244/20.12.2018г. на СО-Дирекция „Общински приходи“ бил отменен изцяло Акт за установяване на задължения №162-2018-1/08.11.18г.на ОД „ОП“-отдел ОП-С./ Т..По този повод с Нареджане рег. №ДСЦ18-ГР94-3066/6/07.01.19г., но записано с дата 07.01.18г. което е явна фактическа грешка, било образувано ново административно производство по чл. 107 ДОПК. Със становище рег. №ДСЦ18-ГР94-3066/10.01.19г.жалбоподателят възразил по повод на грешката в датата. Със заявление с вх. № ДСЦ18-ГР94-3066/11/16.01.19г. направил искане за отписване на задължения за периода от 01.01.2013г. поради погасяване по давност на основание чл. 171 ,ал.1 ДОПК. Поради което намира, че определеното задължение в обжалвания АУЗД относно ТБО за 2013г. в общ размер на 272,05лв. ведно с лихви в размер на 149,81лв. е погасено по давност.

От правна страна съдът намира жалбата за допустима, а разгледана по същество и за ОСНОВАТЕЛНА.

Налице са съществени нарушения на административното производствените правила и липса на форма, като отменително основание по смисъла на чл. 145 ,ал.1, т.4 АПК. По преписката не са представени голяма част от описаните по – горе документи, налично е единствено решение,с което с потвърждава оспорения акт, което не съдържа никакви мотиви по направените възражения. Липсата на фактически основания е нарушение на [чл.59, ал.1,т.4 от АПК](#) относно изискването за мотивираност на административния акт. Неизлагането на мотиви е основание за незаконосъобразност на административния акт, т. к. мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда върху дейността на административния орган по издаването на акта, като аргумент за това е нормата на [чл.145, ал.2 ,т.4 от АПК](#). Липсата на мотиви, като фактически или правни основания за издаване на акта, във всички случаи води до унищожаване на административния акт. Така е така, защото мотивите не са същинското волеизявление на административния орган, а обосновка по издаването на административния акт. В конкретния казус обсъдените пороци на административния акт водят до липса на произнасяне по релевираното възражение за изтекла погасителна давност.По същество е налице волеизявление на органа, съдържащо се в разпоредителната част на акта, но липсата на мотиви е основание за отмяна на административния акт. Ако актът е без мотиви, той е само унищожаване, не и нищожен. Отделно от това съдът намира, че е налице липса на мотиви, тъй като те могат да се съдържат в друг, предшестваш и издаден във връзка с процесния административен акт документ, който компетентния орган е възприел, съгласно Тълкувателно решение №16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд на Република България,но такъв документ по преписката, изпратена с писмо от Директор на Дирекция Общински приходи липсва. На второ място към момента на издаване на Нареджане за започване на административното производство, погасителната давност

по оспорваните задължения е била изтекла. Съгласно чл. 171. (1)ДОПК Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Основателни са възраженията на жалбоподателя, че задълженията са погасени по давност.

Съгласно чл. 19. ЗМДТ ал.(1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. Съгласно чл. 28. ЗМДТ ал.(1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. Следователно правилно е твърдението, че давността е започнала да тече от 01.01.2014г. и е изтекла на 01.01.2019г. поради което и съдът намира, че жалбата е основателна и задължението е погасено по давност. Наред с това съдът констатира и съществено нарушение на административнопроизводствените правила- отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК. Съгласно чл. 109 ал.1 ДОПК (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация, или от изтичането на годината, в която са постъпили данни, получени от трети лица и организации, в случаите, когато по този закон не е предвидено подаването на декларация. В този смисъл още с Наредба рег. №ДСЦ18-ГР94-3066/6/07.01.19г., но записано с дата 07.01.18г. , което е явна фактическа грешка, с което е било образувано ново административно производство по чл. 107 ДОПК същото е започнало при съществено нарушение на административно производствените правила и е било опорочено по отношение на обжалваната ТБО като такова производство въобще не е трябвало да бъде образувано. С оглед на горното съдът намира, че издаденият акт е нищожен, по отношение на оспорената ТБО за 2013г., тъй като предвид изтеклия преклузивен срок за образуване на преписката въобще не е възможно да се образува административно производство и този порок не може да бъде саниран. Отделно от това е налице антидатиране в акт за започване на производството или невярно документиране на датата/ вероятно техническа грешка/,която обаче е съществена, доколкото датата на акта е основен и важен реквизит, доколко от нея зависи изчисляването на преклузивните и давностните срокове.

Жалбоподателят претендира разноски в размер на 300лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. държавна такса на осн. чл. 161 ДОПК и Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, които са основателни.

С оглед изложеното СЪДЪТ на осн. чл.172,ал2 АПК

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Акт за установяване на задължение №ДСЦ18-ГР94-3066/12/17.01.19г. по чл. 107,ал.3ДОПК,издаден от Старши инспектор в отдел „ОП-С./Т.“ на дирекция „Общински приходи“, потвърден с решение №СФД19-РД28-97/08.04.2019г.на Директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с който са установени задължения в размер на ТБО за 2013г. в общ размер на 272,05лв. ведно с

лихви в размер на 149,81лв. , като жалбата е подадена от Г. Б. Г..

Осъжда Директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община да заплати на Г. Б. Г. ЕГН:550919668 да заплати сумата от 310 лева разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи за страните.

СЪДИЯ